

Philadelphian lakkomurhat

Tuolla Delawarejokilaaksossa, missä sävyisät Quagerit ennen rauhallisina maataan muokkasivat, missä Amerikan ensimmäiset suomalaiset viljaa kasvattivat, mistä he sitten Yrjö Washington'in armeijaan liittyneinä taistelivat vapautensa puolesta, siellä verissään viruu satoja niitä työläisiä, jotka ovat uskaltaneet kohottaa äänensä kapitalismin ryöstöä vastaan. Niin muuttuu maailma. Voittaja seisoo verinen kalpa kädessä ja voitettu tuskissaan vaikeroipi, kiroten ja siunaten niitä jotka hänet ovat siihen tilaan saattaneet. Se aina on sodan tulos.

Tarkoitukseni ei ole tarkan lakkakertomuksen kirjoittaminen, sen ovat sanomalehdet tehneet ennen tätä, mutta haluaisin vaan muutamalla sanalla mieleemme johtaa sitä kohtaloa, mikä meillä työläisillä on aina silloin edessä kuin porvarillinen ylivalta verta ja dollareita himoten hyökkää päällemme ja että minkälaisia rankaisutapoja he mielellään käyttävät pelotellakseen eloon jääneitä orjia yhä uusiin ja vaivaloisempiin ponnistuksiin.

Kuten muistetaan, toistavuotta sitten oli Philadelphian katuvaunumiehillä lakko ja porvarien täytyi vasten tahtoaan myöntyä työläisten vaatimuksiin. Mutta tämä oli vaan sotajuoni liittoutuneilla kapitalisteilla. Muutama kuukausi sen jälkeen alkaneessa Mc Kees Rocks'in lakossa porvarit koettivat murtaa verisin voimin työväenjärjestöt, tosin onnistumatta. Tämä oli porvareille uutena ärsyttäjänä järjestyneitä työläisiä vastaan. He selvästi näkivät, että heillä

on armoton nöyryminen edessään, joko rauhallinen tai verinen, niin mahtavaan voimaan oli työ nostanut itsensä. Porvareille oli yhden-tekevä kuinka vaan he voisivat murtaa tuon työnjättiläisen. Kun rauhallisista keinoista ei ollut puhettakaan, turvautuivat he rauhat-

LAKKOKUVIA PHILADELPHIASTA

Tuhannet saattoivat hautaan kaatuneita tovereita.

tomiin, veriseen kamppailuun työn ja pääoman, hyödyn ja hyödyttömyyden, ihmisyuden ja tyranniuden välillä.

Siksipä kohta tämän jälestä muodostuivat kaikki Pennsyivani-an lakot verisiksi. Missä vaan porvari luuli vähänkään olevan aseman herra ja voivansa hallita sitä, turvautui se mitä häikäilemättö-

miin keinoihin. Palkattiin joukko huonomaineisinta roistoväkeä, väkeä joille kunniallinen työ on aivan tuntematon uutuus, porvarien suojeluskaartiin, jotka mitä häikäilemättömmiin täyttivät kaikki käskyt, mitkä vaan käskivät rauhallisten ja rehellisten lakkolaisten murhaamiseen. Ja seuraus olikin että sadottain saamme laskea niiden uhrien luvun, jotka tämän mielettömän luokkasodan tuhoomiksi ovat joutuneet. Porvarien pakoittamana työläisetkin truvautuvat viimeiseen keinoon: aseihin ja hävittämään porvarien omaisuutta.

LAKKOKUVIA PHILADELPHIASTA
Poliisit hakkaavat työläisten edustajia.

Kun uhma ja viha kohtaa toisensa, onhan aivan luonnollista että kamalat muistomerkit hävitetyllä alueella jäävät surullisesti todistamaan äsken riehunutta kamppailua elämästä ja kuolemasta.

Ruumiita ja raunioita, verta, katkeruutta ja tuhoa, siinä se uusi suunta johon kapitalistit näkyvät niin mielellään pyrkivän.

Tänään, Vappuna, on kautta maailman työläisten mielenosoituspäivä. Tuhansista ja tuhansista suista tänään purkautuu ulos työläisten puutteet ja kärsimykset, olevien olojen epäkohdat ja parannusesitykset niihin. Olkoon tämäkin juuri sammunut Philadelphian

LAKKOKUVIA PHILADELPHIASTA
Ystävät seuraavat vangittuja poliisiasemalle.

lakko yksi sellainen muistuttaja että mitä meiltä, toverit, puuttuu. Samalla kun kokonaisuudessaan kiroomme tätä saatanallista järjestelmää, jonka turvissa tuollaista julmaa teurastusta saadaan harjoittaa, turvatkaamme omaa asemaamme herättämällä yhä laajempia joukkoja näkemään yhteiskuntamme kierouden. Ainoastaan joukkojen tietoisuus voipi meidät pelastaa raatelevan kapitalismin kynsistä.

Monessa suhteessa kulunut aika on ollut merkillinen Amerikan työväenliikkeen historiassa. Näyttää että uusi suunta tulee olemaan paljon jyrkempi entistään. Ja mitäpä se muuta voisi ollakaan, kun sen kokemukset ovat niin kalliilla ostettava. Mutta sittepä ne ei hevillä mielistä lähde. Siinäpä se työläisten voiton mahdollisuus riippuukin, unohtamatta muistaa kapitalistein meille tekemä vääryys.

Kasvakoon köyhälistön vapauden laiho kapitalismin polttamalle porolle — — — Nouskoon uudet urhot kaatuneitten toverien tilalle — — — Voittakoot ne sen mitä meiltä vielä puuttuu: elämisen mahdollisuus — — — Ja niinhän ne tekevätkin. J. M.

